

ای بنده الهی آنچه بجناب ابن ابهر مرقوم نمودید ملاحظه...

حضرت عبدالبهاء

Original English

۳۳

ای بنده الهی آنچه بجناب ابن ابهر مرقوم نمودید ملاحظه گردید از آیه من یدعی امرأ قبل اتمام الف سنة كاملة
انه من المفترین سؤال نموده بودید.

این مقصد آنست که نفسی قبل از الف معلوم مشهور عند الناس من دون تأویل ادعای امری نماید ولو آیاتی
ظاهر نماید انه من المفترین.

این امر مراد ظهور کلی نیست چنانچه در آیات مبارکه صریحاً مذکور که قرنها بگذرد و الوف از سنه منقضی
شود تا ظهوری مانند این ظهور ظاهر شود.

اما یحتمل بعد از الف بعضی از نفوس مقدسه موفق با امری گردند اما نه ظهور کلی لهذا کور جمال مبارک فی
الحقیقه هر روزش سالیست و هر سالی هزار سال.

مثلاً در آفتاب ملاحظه نما که انتقالش از برجی ببرجی در مدت قلیله حاصل گردد ولی حرارت و شعاع شدیده
آفتاب در برج اسد بعد از مدتی مدیده بتابد یک دور تام در سائر بروج زند تا بروج اسد رسد و چنین جلوه و
ظهور نماید در سائر بروج شدت حرارت و سطوع نه.

ORIGINAL

AUDIO

خلاصه کلام اینست که قبل از الف نفسی نفسی نتواند زد باید در سلک رعیت باشد و خاضع و خاشع اوامر الهی و احکام بیت العدل اگر از حکم بیت العدل عمومی مقدار رأس ابره تجاوز نماید یا در اطاعت توقّف کند مردود و مطرود است.

اما کور جمال مبارک و دور اسم اعظم سنین و دهور است و آن دور و کور مقید بالف و الفین نه

مقصود از این عبارت که بدایت این الف ظهور جمال مبارکست و هر روزش هزار سال مقصد دور و کور جمال مبارکست که باین اعتبار مدتی مدیده است و دهوری عدیده *